

[Hans Jørgen Jensen]

Det er vel også derfor, hr. Voigt i dag forsøger at tale fra denne talerstol, fordi han er bitter over, at det ikke rigtig er lykkedes at få fremskridtstanken ind i dansk fagbevægelse, forsøger at skabe et odiøst skær over de bevillinger, som dansk fagbevægelse er med til at yde også til politiske formål. Jeg synes, når man hører på denne debat, at man ligefrem græmmes over, at de politiske partier faktisk har så megen mistillid til det politiske liv, at man på alle leder og kanter forsøger at mistænkeliggøre alle former for handlinger. Jeg synes i hvert fald, at jeg ville sige til hr. Voigt, når han heroppe erkender, at man har hjulpet adskillige mennesker i dette samfund både med hensyn til overenskomstarbejde og med hensyn til sager, hvor arbejdsgiverne ikke har villet betale, at hr. Voigt skulle lade være med denne hetz mod dansk arbejderbevægelse og mod dansk fagbevægelse, og specielt når man ikke har større baggrund for det end hr. Voigt.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Hr. Hans Jørgen Jensen sagde noget skrupforkert, nemlig at fremskridtspartiet hetzede mod arbejderbevægelsen. Det er jo ganske enkelt usandt. Hvis der er nogen, der taler arbejderens sag i dette folketing, er det fremskridtspartiet, for det er det eneste sande og ærlige arbejderparti, der findes i dette folketing. (*Munterhed*). Så kan socialdemokraterne grine lige så meget, de vil. For hvad består socialdemokraterne af? Organisationsfolk, kontorfolk, folk, der ikke har prøvet håndens arbejde, folk, der ikke ved, at det er det eneste råprodukt, vi har i dette land. Men man kan tilrane sig arbejdernes penge til at føre smædekampagne mod det parti, der hver eneste dag taler arbejderens sag fra denne talerstol, gør det i aviser og gør det i radio og TV, når de endelig kan bekvemme sig til at trække en fremskridtsmand ind i radioen. Så skal man høre sådan en gang bavl fra hr. Hans Jørgen Jensen, ja, undskyld jeg siger det så rent ud.

Når hr. Hans Jørgen Jensen siger, at han ikke kan forstå, at jeg står og taler imod arbejderbevægelsen og siger, at folk skal melde sig ud af fagforeningerne osv., er det åbenbart, fordi hr. Hans Jørgen Jensen ikke kan høre. Det, jeg opponerede imod, var, at de

mange ikke-socialistiske arbejdere, der står i de danske fagforbund i dag, skal være med til bl.a. at støtte et parti, som jo – det fik vi klart indtryk af, da hr. Hans Jørgen Jensen var heroppe – er gammelt og alderdomssvækket. Jeg tror, socialdemokratiet er 109 år. Det er gamle tanker, man fremfører, tanker, der hører til i fortiden. Derfor er det ikke rigtigt, når hr. Hans Jørgen Jensen siger, at fremskridtsbevægelsen ikke rigtig har fået noget indpas i fagforeningerne. Jeg synes, i vores ganske korte årrække – vi er trods alt kun 8 år – at vi er begyndt rigtig massivt at mase os ind i fagbevægelsen. Jeg kan forsikre for, at når vi bliver så gamle og alderdomssvækkede, som socialdemokratiet er i dag, nemlig 108–109 år, vil det være fremskridtspartiet, der sidder på fagbevægelsen. Vær overbevist om det!

(Kort bemærkning).

Freddy Madsen (DKP):

Jeg skal ikke blande mig i hr. Voigts diskussion med hr. Hans Jørgen Jensen, det kan hr. Hans Jørgen Jensen selv tage sig af, men jeg synes, det er grove løjer, at hr. Voigt nu står og siger: vi driver ikke hetz mod fagbevægelsen, ca. 10 minutter efter, at hr. Voigt fra denne talerstol opfordrede folk til at melde sig ud af fagforeningerne. Det var netop det, der var udgangspunktet for denne diskussion. Det er næsten umuligt at få fat i alle de modsigelser, som hr. Voigt fremfører – noget, som i øvrigt kendetegner fremskridtspartiet – for efter at have opfordret til udmeldelse siger han bagefter, at vi skal nok få fodfæste i dansk fagbevægelse i løbet af nogle år. Er det dem, som skal melde sig ud af dansk fagbevægelse, som så skal have indflydelsen?

Når jeg blander mig i den diskussion, er det bl.a., fordi jeg heller ikke anerkender de beløb, som LO og fagbevægelsen giver til Aktuelt og til andre foretagender, fordi de ikke opfylder de interesser, som jeg synes de skulle, men jeg anerkender værdien af og styrken i, at dansk arbejderbevægelse har en enhedsfagbevægelse, som på de største områder trods alt kæmper for arbejdernes interesser. At så topledelsen f.eks. i denne situation svigter sine opgaver, er en anden side af sagen, men vi anerkender værdien af denne enhedsfagbevægelse. Derfor går vi ind i den,